

ligt billigere. I alt Fald henleder jeg Opmærksomheden paa, at Mælken, som jo er et saa udmærket og nødvendigt Næringsmiddel, maa gøres saa billigt som overhovedet muligt, ikke mindst af Hensyn til Børnene, for hvem den spiller en saa uhyre Rolle.

Ogsaa Kartofflerne er meget dyre. Skønt der ikke er nogen god Kartoffelhøst i Aar, har vi dog rigeligt af Kartoffler her i Landet, sandsynligvis eller muligvis flere, end vi har Brug for. Dette sidste tør jeg dog ikke udtale mig om, fordi der, saavidt jeg ved, endnu ikke foreligger nogen Optælling, men jeg ved, at man fra flere Sider har anstrengt sig for at opnaa Tilladelse til Udførsel af Kartoffler. Hvorvidt dette vil være forsvarligt, tør jeg ikke sige i Øjeblikket, men jeg vil dog gøre den Henstilling, at man, hvis der maatte blive givet Tilladelse til Udførsel, ikke igen i Aar vil forbigaa Landbrugets egne Organisationer, Eksportforeningerne, og give denne Tilladelse til Enkeltmand. Det forekommer mig i øvrigt ret mærkeligt, at samtidig med, at Prisen paa Kartoffler i Vestjylland er ca. 6 Kr. pr. Td., koster de her i København 16—20 Kr. pr. Tønde. Jo mindre Partier man køber, desto mere skal man her i København betale for Kartofflerne; og saadan er det vel de allerfleste Steder. Men jo armere Smaafolk er, jo mindre har de at købe for, des mere skal de i Regelen betale. Det forekommer mig at være en ganske ublu Avance, der lægges paa Kartofflerne, fra de sælges i Jylland for 6 Kr. pr. Td., og til de her i København koster 16—20 Kr. Der maatte kunne laves en Ordning, muligvis ved Fragttættelser for Kartoffler i det hele taget, saaledes at de kunde sælges betydeligt under den Pris, der her er Tale om. Der sidder i den Prisreguleringskommission, som nu har arbejdet i et Par Aar, Folk, som har langt bedre Betingelser for at bedømme en Avance end for at bedømme Landbruget. Jeg tror ikke, at disse Medlemmer har sagt ligesom Manden, der regnede saaledes, at han aldrig tog mere end 1 pCt.'s Fortjeneste, og naar man saa sagde til ham: Det kan Du ikke leve af! Hvordan skal det forstaas? svarede han: Jo, jeg tjener 5 Øre paa 5 Øren, og det er 1 pCt. — jeg ved ikke, om man har lagt den samme Maalestok til Grund for den Avance, der tages i adskillige Tilfælde, men sikkert er det, at dersom det er ret almindeligt at tillade en Avance i den Maalestok, som jeg har nævnt for Kartoffernes Vedkommende, er det paa høje Tid, at denne meget omtalte Prisreguleringskommission griber kraftigere ind. Der er i

Virkeligheden ingen Mening i, at der i saadanne Tider, som dem vi lever i, tjenes en uhyre Mellemandlavance. Jeg ved godt, at man endogsaa fra selve Ministeriets Side i et ganske bestemt Tilfælde ved en Anordning udtrykkelig har fastsat en Avance paa 100 pCt. netop for et billigt Fødemiddel, og det synes jeg, som sagt, er ganske uforsvarligt. Hvis den Fortjeneste, der tages paa adskillige af disse Ting, er for stor, vil det med andre Ord betyde, at de 20—30—40 Mill. Kr., eller hvor meget det er, vi efterhaanden har givet ud i Anledning af Dyrtiden, gaar ind i ganske forkerte Lommer, og det var dog ikke Meningen, at de skulde komme disse Mellemandlere til gode. De skulde først og fremmest komme dem til gode, som i Virkeligheden trængte til dem.

Det er mit Haab, at der fra de Institutioners Side, som skal træffe Afgørelsen i disse Spørgsmaal, maa blive gjort Forsøg paa at skabe og — lad mig sige — gjort kraftige, virkelig gennemgribende Forsøg paa at skabe saadanne Forhold, at Smaafolk i det hele kan være tjente dermed. Navnlig vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa de enkelte Artikler, jeg har nævnt, fordi jeg tror, at der her er et Arbejde at udføre, som paa dette Omraade kunde skabe gunstigere Forhold.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) henstillede til Ministeren, at man i de kommende Aar ikke gav Dispensation til en Privatmand til Udførsel af Kartoffler. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om der i den Tid, der er gaaet, er givet saadanne Dispensationer? Mig bekendt er det ikke sket. Det er en Paastand, der Gang paa Gang er fremsat, men jeg har endnu ikke kunnet faa at vide, hvilke private Mænd det er, der gennem Ministeriet har opnaaet Dispensation til Udførsel af Kartoffler.

Maa jeg opfatte det ærede Medlems Bemærkninger om Prisen paa Kartoffler saaledes, at han henstiller til Prisreguleringskommissionen at søge at faa Maksimalpris paa Kartoffler. I saa Fald skal jeg gerne yde min Medvirkning dertil. Jeg maa for øvrigt tilstaa, at det glæder mig meget, at det ærede Medlem har udtalt sig for Nødvendigheden af Maksimalpris selv paa en Vare, hvorfor der eksisterer Udførselsforbud, og hvis Mængde